

Seurakunnille

Sisältää: Seurakuntapapin vapaa-ajan määräytyminen 1.9.1997 lukien

Seurakuntapapin vapaa-ajan määräytyminen 1.9.1997 lukien

Kirkon sopimusvaltuuskunta ja AKAVA-JS ry allekirjoittivat 19.9.1996 virkaehtosopimuksen seurakuntapapin vapaa-ajasta. Sopimus tulee voimaan 1.9.1997 ja korvaa nyt noudatettavana olevan 4.4.1995 allekirjoitetun sopimuksen.

Vapaa-aikaa koskevat järjestelymääräykset sisältyvät papin, lehtorin ja kanttorin vuosilomasta, virkavapaudesta ja vapaa-ajasta 30.5.1995 annettuun kirkkohallituksen päätökseen (Kirkon säännöskokoelma Nro 68). Uuden sopimuksen vuoksi sen 12 ja 13 §:ää on muutettu 13.12.1996 annetulla päätöksellä (Kirkon säännöskokoelma Nro 74), joka on postitettu seurakunnille kirkkohallituksen yleiskirjeen Nro 29/1996 mukana. Sanottujen pykälien osalta päätös tulee voimaan samanaikaisesti uuden virkaehtosopimuksen kanssa eli 1.9.1997.

Viimeksi mainitulla kirkkohallituksen päätöksellä on muutettu myös aikaisemman päätöksen (Nro 68) 1, 2, 3 ja 4 §:ää. Nämä muutokset, jotka perustuvat kirkkojärjestyksen muuttamisesta 8.11.1995 annettuun kirkolliskokouksen päätökseen, ovat tulleet voimaan 1.1.1997. Myös mainittu kirkolliskokouksen päätös on lähetetty seurakunnille kirkkohallituksen yleiskirjeen Nro 29/1996 mukana. Suomen säädöskoelmassa se on julkaistu numerolla 1248/1996.

Tämän yleiskirjeen liitteenä seurakunnille lähetetään vihkonen, joka sisältää 1) seurakuntapapin vapaa-aikaa koskevan uuden virkaehtosopimuksen sekä 2) kirkkohallituksen papin, lehtorin ja kanttorin vuosilomasta, virkavapaudesta ja vapaa-ajasta 30.5.1995 antaman päätöksen (Nro 68) siihen 13.12.1996 tehtyine muutoksineen (Nro 74). Vihkonen korvaa keskeiset säädökset, määräykset ja erillissopimukset kirkon sopimusjärjestelmässä sisältävässä kansiossa numerolla 5.1. merkityn sopimusvihkosen. Huomiota kiinnitetään erityisesti seuraaviin määräyksiin:

- 1) Määräykset pappien, lehtoreiden ja kanttoreiden vuosilomajärjestyksen laatimismenettelystä ovat kirkkohallituksen päätöksen 2 §:ssä. Vastuu suunnittelusta kuuluu kirkkoherralle. Aikaisemmasta poiketen kirkkoherra päättää seurakuntansa muun papin vuosiloman ajankohdasta. Päätös on annettava tiedoksi lääninrovastille ja tuomiokapitulille. Tästä määrätään myös kirkkojärjestyksen 6 luvun 12 §:n 1 momentissa.

Lehtorin ja kanttorin osalta loman ajankohdasta päättää kirkkoherran esityksestä kirkkoneuvosto tai seurakuntaneuvosto. Oman lomaehdotuksensa kirkkoherra lä-

hettää tuomiokapitulin käsiteltäväksi.

Sopimus säästövapaaksi jättämisestä tehdään samassa järjestyksessä, kuitenkin siten, että muun papiston on saatava siihen suostumus sekä kirkkoherralta että kirkko- tai seurakuntaneuvostolta.

Kirkkoherra vastaa 2 §:n 5 momentin mukaan myös siitä, että seurakunnan muiden pappien vuosilomista ja säästövapaista pidetään kirjaa momentissa määrättyllä tavalla.

- 2) Kirkkojärjestyksen 6 luvun 12 §:n muututtua on myös edellä tarkoitetun kirkkohallituksen päätöksen 3 §:n 4 momentti ollut muutettava. Aikaisemmin tuomiokapituli päätti virkavapauden papille myöntäessään myös sen ajalta maksettavasta palkasta, mikäli palkan maksaminen on virkaehtosopimuksella jätetty seurakunnan harkintaan. Kirkkojärjestyksen 6 luvun 12 §:n 1 momentin mukaan tuomiokapituli myöntää edelleen yli kuukauden pituiset virkavapaat. Uutta sen sijaan on, että virkavapauden seurakuntansa muulle papille enintään kuukaudeksi myöntää kirkkoherra.

Päätösvallan siirtämisellä seurakunnalle on pyritty keventämään ja nopeuttamaan hallintoa. Jos palkan maksaminen virkavapausajalta on virkaehtosopimuksen mukaan seurakunnan harkinnassa, päätöksen siitä tekee kirkkoneuvosto tai seurakuntaneuvosto.

- 3) Kolmanneksi huomiota kiinnitetään kirkkohallituksen päätöksen 12 §:n 1 momenttiin. Sen mukaan vapaapäivät tulee sijoittaa pysyvästi peräkkäisille arkipäiville, jollei toiminnallisista syistä muuta johdu. Tätä on pidettävä pääsääntönä.

Toisaalta sopijaosapuolet ovat pitäneet kohtuullisena, että myös papilla ja kanttorilla on mahdollisuus saada kerran kalenterikuukaudessa vapaa viikonloppu. Sen vuoksi viikottaiset kaksi vapaapäivää voidaan kerran kalenterikuukaudessa sijoittaa lauantaille ja sunnuntaille, ei kuitenkaan kuukautena, jonka aikana yksikin viikonloppu on jäänyt tai sen tiedetään jäävän vapaaksi jostakin muusta syystä. Syynä voi olla esim. vuosiloma, säästövapaa, äitiysloma, isyysloma, vanhempainloma, hoitovapaa, virkaehtosopimuksen 54 §:ssä tarkoitettu tai mikä tahansa muu virkavapaus, lomautus, leirityöaikahyvityspäivät tahi virkasuhteen alkaminen tai päättyminen kesken kalenterikuukauden.

- 4) Vapaa-aikasopimuksen 4 §:n mukaan papilla on mahdollisuus saada uusi vapaapäivä sellaisen vapaapäivän tilalle, jonka pitäminen on olennaisesti estynyt kirkkojärjestyksen 2 luvussa tarkoitetun välttämättömän ja kiireellisen virkatehtävän vuoksi. Nämä ovat jumalanpalvelus, ehtoollinen, kaste, avioliittoon vihkiminen ja hautaan siunaaminen.

Määrittely poikkeaa kirkkohallituksen päätöksen 14 §:ssä olevasta määrittelystä. Rippi, sielunhoidollinen keskustelu tai esim. kirkkoneuvoston tms. kokous ei oikeuta uuteen vapaapäivään. Tällaisissa tilanteissa vahvistettu vapaapäiväsuunnitelma saattaa kuitenkin olla 13 §:n 1 momentin nojalla muutettavissa,

mikäli ao. virkatehtävä on tullut tietoon ennen vapaapäivän alkamista.

Sopimusjohtaja Risto Voipio

Lakimies Sakari Karjalainen

LIITE:

-Määräykset seurakuntapapin vapaa-ajasta 1.9.1997 lukien